(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS,

tehty 26 päivänä kesäkuuta 2001,

rahanpesusta, rikoksentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittämisestä, jäädyttämisestä tai takavarikoimisesta ja menetetyksi tuomitsemisesta

(2001/500/YOS)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan a, c ja e alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon Ranskan tasavallan aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto on 3 päivänä joulukuuta 1998 hyväksynyt yhteisen toiminnan 98/699/YOS rahanpesusta, rikoksentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittämisestä, jäädyttämisestä, takavarikosta ja menetetyksi tuomitsemisesta ([1]).

(2) On otettava huomioon Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 sekä Wienissä 11 ja 12 päivänä joulukuuta 1998 pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmät.

(3) Koska vakavaan talousrikollisuuteen liittyy yhä useammin verotus- ja tullinäkökohtia, Eurooppa-neuvosto kehottaa jäsenvaltioita antamaan täysimääräisesti keskinäistä oikeusapua vakavien talousrikosten tutkinnassa ja syytteeseenpanossa.

(4) Eurooppa-neuvosto kehottaa lähentämään rahanpesun torjuntaa koskevia rikosoikeudellisia säännöksiä ja menettelyjä (erityisesti varojen menetetyksi tuomitsemisen osalta) ja täsmentää, että kaikissa jäsenvaltioissa olisi määriteltävä rahanpesun esirikokset yhtenäisesti ja riittävän kattavasti.

(5) Tampereen Eurooppa-neuvosto katsoi, että kansallisen rikoslainsäädännön osalta pyrkimyksissä sopia yhteisistä määritelmistä, syytteeseen asettamisen edellytyksistä ja seuraamuksista olisi keskityttävä ensimmäisessä vaiheessa vain joihinkin erityisen tärkeisiin aloihin, kuten talousrikoksiin.

(6) Mainittu Eurooppa-neuvosto totesi, että rahanpesu on keskeisellä sijalla järjestäytyneessä rikollisuudessa ja että se on kitkettävä kaikkialta, missä sitä esiintyy. Eurooppa-neuvosto päätti varmistaa, että ryhdytään konkreettisiin toimiin rikoksen tuottaman hyödyn jäljittämiseksi, jäädyttämiseksi, takavarikoimiseksi ja menetetyksi tuomitsemiseksi.

(7) Jäsenvaltiot ovat liittyneet rikoksen tuottaman hyödyn rahanpesua, etsintää, takavarikkoa ja menetetyksi tuomitsemista koskevan Euroopan neuvoston vuoden 1990 yleissopimuksen, jäljempänä 'vuoden 1990 yleissopimus', periaatteisiin,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Varaumat vuoden 1990 yleissopimukseen

Järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen toiminnan tehostamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vuoden 1990 yleissopimuksen seuraavien artiklojen osalta ei tehdä tai pidetä voimassa varaumia:

a) 2 artikla siltä osin kuin rikoksesta voi enimmillään seurata yli yhden vuoden pituinen vankeusrangaistus tai vapaudenrajoituksen käsittävä turvaamistoimenpide.

   Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säilyttää vuoden 1990 yleissopimuksen 2 artiklasta esittämänsä varaumat verorikosten tuottaman hyödyn menetetyksi tuomitsemisesta ainoastaan voidakseen tuomita tällainen hyöty menetetyksi sekä kansallisella tasolla että kansainvälisen yhteistyön puitteissa verosaatavien perintää koskevan kansallisen, yhteisön ja kansainvälisen lainsäädännön pohjalta.

b) 6 artikla siltä osin kuin asia koskee törkeitä rikoksia. Tällaisten rikosten olisi joka tapauksessa käsitettävä rikokset, joista voi enimmillään seurata yli yhden vuoden pituinen vankeusrangaistus tai vapaudenrajoituksen käsittävä turvaamistoimenpide, tai niiden valtioiden osalta, joiden oikeusjärjestelmässä on rikosten osalta vähimmäiskynnys, rikokset, joista voi vähimmillään seurata yli kuuden kuukauden pituinen vankeusrangaistus tai vapaudenrajoituksen käsittävä turvaamistoimenpide.

([1]) EYVL L 333, 9.12.1998, s. 1.

2 artikla

Seuraamukset

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava ottaen huomioon sen rangaistusjärjestelmän yhtenäisyys tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vuoden 1990 yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista rikoksista, sellaisina kuin ne ilmenevät tämän puitepäätöksen 1 artiklan b alakohdassa, voi enimmillään seurata vähintään neljän vuoden pituinen vankeusrangaistus.

3 artikla

Arvokonfiskaatio

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta sen lainsäädäntö ja menettelyt, jotka koskevat rikoksen tuottaman hyödyn menetetyksi tuomitsemista, mahdollistavat, ainakin tapauksissa, joissa tätä rikoksen tuottamaa hyötyä ei voida tavoittaa, myös hyödyn arvoa vastaavan omaisuuden menetetyksi tuomitsemisen sekä pelkästään kansallisessa menettelyssä että toisen jäsenvaltion pyynnöstä käynnistetyssä menettelyssä, mukaan lukien pyynnöt ulkomailla tehtyjen menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten täytäntöönpanosta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin olla tuomitsematta menetetyksi sellaista omaisuutta, jonka rikoksen tuottamaa hyötyä vastaava arvo on alle 4 000 euroa.

Ilmaisuilla ”omaisuus”, ”rikoksen tuottama hyöty” ja ”menetetyksi tuomitseminen” on sama merkitys kuin vuoden 1990 yleissopimuksen 1 artiklassa.

4 artikla

Oikeusapupyyntöjen käsitteleminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta kaikille muista jäsenvaltioista tehdyille omaisuuden tunnistamista, etsimistä, jäädyttämistä tai takavarikkoa ja menetetyksi tuomitsemista koskeville pyynnöille annetaan sama tärkeysasema kuin sellaisille toimenpiteille annetaan kansallisissa menettelyissä.

5 artikla

Nykyisten säännösten kumoaminen

Kumotaan yhteisen toiminnan 98/699/YOS 1 ja 3 artikla, 5 artiklan 1 kohta ja 8 artiklan 2 kohta.

6 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän puitepäätöksen säännösten noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2003 kirjallisina säännökset, jotka ne ovat antaneet tämän puitepäätöksen mukaisten velvoitteidensa saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja tarvittaessa vuoden 1990 yleissopimuksen 40 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyt ilmoitukset. Neuvosto arvioi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 näiden tietojen ja komission kirjallisen kertomuksen perusteella, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarpeelliset toimenpiteet tämän puitepäätöksen noudattamiseksi.

7 artikla

Alueellinen soveltaminen

Tätä puitepäätöstä sovelletaan Gibraltariin sen jälkeen, kun vuoden 1990 yleissopimuksen soveltaminen ulotetaan koskemaan Gibraltaria.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Luxemburgissa 26 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. ÖSTROS